

ЧРЕЗ Административен съд - Варна (АдСВ)
адм. дело № 2977 /2009 г., XXIV състав

ДО Върховния административен съд

ЧАСТНА ЖАЛБА

От Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията
представявано от Юлиан Чолаков,

бул. "Владислав Варненчик" № 133, бл.40, вх.А, ап.43, п.код 9004 гр.Варна

СРЕЩУ определение № 6014 от 17.12.2009 г.

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

С горепосоченото определение председателят на XXIV с-в и докладчик по адм. дело № 2977 /2009 г. на АдСВ Борислав МИЛАЧКОВ е оставил без разглеждане жалбата ни срещу Заповед № РИ-09-8500-18 /08.06.2009 г., с която Областният управител на област Варна е определил без търг и конкурс „Холдинг Варна А” АД за купувач на правото на собственост върху 122 дка имоти частна държавна собственост (ЧДС) от Морската градина и крайбрежната ивица на град Варна, които в действителност са изключителна държавна собственост (ИДС). Заостряме вниманието, че с жалбата е оспорен като незаконосъобразен административният акт (АА), с който се определя купувач, независимо кой точно е определеният за купувач - „Холдинг Варна А” АД или някой друг.

За да остави жалбата ни без разглеждане, МИЛАЧКОВ е съобразил, че тя е недопустима по няколко съображения, като в някои от тях доводите на страните не са взети предвид, а в останалите констатациите на съда са в противоречие с истината, фактите и наличните по делото доказателства. От текста на обжалваното определение прозира неговото самочувствие, че правораздава в свят, в който европейските и българските правни норми, доводите на страните и съдебната практика нямат никакво значение за правораздавателния процес, поради което тези норми и доводи не е нужно да се обсъждат. Освен това многомилionenният финансов интерес, редицата съществени процесуални нарушения и най-вече нарушението на принципа на случайния подбор сочат за солидарни действия на съдия – докладчика с председателя на АдСВ.

I. ОПРЕДЕЛЕНИЕТО Е НИЩОЖНО:

Нарушен е принципът на случайния подбор, определен в **чл.157 ал.2 от АПК**: *„Съдията-докладчик се определя съобразно поредността на постъпването на оспорванията в съда чрез електронно разпределяне или чрез друг начин за случайно разпределяне на делата, посочен в приети от съответния съд и разгласени публично вътрешни правила.”*, както и в **чл.9 ал.1 от ЗСВ**: *„Разпределението на делата и преписките в органите на съдебната власт се извършва на принципа на случайния подбор чрез електронно разпределение съобразно поредността на постъпването им.”*

Още веднъж заостряме вниманието, че настоящото производство касае акт на безстопанственост на Областния управител в особено големи размери, от порядъка на стотици милиони евро. Но вместо да е особено внимателно, ръководството на АдСВ си е позволило да образува частно админ. дело (ЧАД № 2943 /2009 г.) по молба, каквато жалбоподателите не сме подавали. По този начин изкуствено е разместена поредността на основното дело спрямо другите, за да се падне то на друг съдия – на Борислав МИЛАЧКОВ.

Хронология на нарушението:

10.11.2009 г. - жалбата е постъпила в съда с вх.№ 20668 /10.11.2009 г.

11.11.2009 г. – с разпореждане на **председателя** на АдСВ Тинка Косева, вместо админ. дело, по жалбата с вх.№ 20668 /10.11.2009 г., е образувано частно админ. дело № **2943** /2009 г. по неподдаваната от жалбоподателите молба с вх.№ 20745 /11.11.2009 г.

13.11.2009 г. – с вх.№ 21066 /13.11.2009 г. е регистрирана молба за бавност.

16.11.2009 г. – образувано е адм. дело № **2977** /2009 г. по жалбата с вх.№ 20668 /10.11.2009 г.

Евентуалните недостатъци на въведения от ВСС софтуер LAW CHOISE 3.2 за електронно разпределение на оспорванията по реда на постъпването им, както и утвърдените Вътрешни правила за разпределение на постъпващите дела в АдСВ, не могат да са основание за погазването на чл.157 ал.2 от АПК и чл.9 ал.1 от ЗСВ.

Очевидно е, че в случая при избора на съдия – докладчик принципът на случайния избор е нарушен. Безспорно е, че чрез нарушението за докладчик е определен МИЛАЧКОВ. В АдСВ **за цялата 2009 г.** от общо 20 дела на сдружението - жалбоподател, 5 от тях са разпределени на **този съдия** и то при положение, че щом в неговото отделение съдиите са над 10, нормално би било от 20 дела да му се паднат 2, а не 5. Друг е въпросът, че съдиите в целия АдСВ не са 10, а около 35. При 35 съдии вероятността на който и да е от тях да се паднат 5 от тези 20 дела клони към нула, а вероятността точно МИЛАЧКОВ да е този съдия е още 35 пъти по-малка. Разбира се, освен ако изборът е нарочно манипулиран.

И от приложения по делото протокол за избор на докладчик на 16.11.2009 г. се вижда, че МИЛАЧКОВ е разпределен по **вх.№ 21066 /13.11.2009 г.**, т.е. не за докладчик по жалбата с вх.№ 20668 /10.11.2009 г. срещу заповедта на Областния управител, а за производството по подадената молба за определяне на срок при бавност. По този начин не само разпределението е извършено в нарушение на принципа на случайния избор, за което нарушение на 04.12.2009 г. е подаден сигнал до ВСС, но **МИЛАЧКОВ изобщо не е бил избран от компютърния софтуер, а просто е посочен от председателя на съда Тинка Косева за докладчик по жалбата с вх.№ 20668 /10.11.2009 г., т.е. по АД 2977 /2009 г.**

В крайна сметка, нарушаването на законовото задължение за извършване на случаен избор води до разглеждане и решаване или прекратяване на делото от **незаконен състав**. Разглеждането на настоящото дело от **незаконен състав** води до нищожност на всички актове, постановени по него, включително на определението за прекратяването му.

II. ОПРЕДЕЛЕНИЕТО Е НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО

*1. Според МИЛАЧКОВ, оспорената заповед не представлявала индивидуален административен акт (ИАА) по смисъла на чл.21 от АПК, макар да била наименувана заповед. За жалбоподателите липсвал **правен интерес** от оспорване, тъй като не били заявявали самостоятелни права върху имотите – ЧДС, предмет на обжалваната заповед.*

В действителност, жалбоподателите са посочили в жалбата, че *de jure* и *de facto* визираните в заповедта недвижими имоти ЧДС липсват. Областният управител Христо Контров се е позовал на нищожни актове за ЧДС.

Въпрос на време е да се докаже, че при преактуването от Заместник областния управител Аврам Тодоров на недвижимите имоти от ИДС в ЧДС, за да бъдат продадени от Областния управител Христо Контров на безценица, е извършено престъпление от общ характер, явяващо се звено от процедурата по издаването на оспорената заповед, финализираща подготовката на акт на безстопанственост с многомилionen размер, осъществен чрез волеизявлението на длъжностното лице в заповедта, което е от значение за създаването, декларирането, признаването и упражняването на възникналото чрез нея право на предварително определения купувач да придобие без търг и конкурс правото на собственост върху 122 дка от Морската градина и крайбрежната ивица на Варна, които иначе, поради вида собственост на земята, не подлежат на продаване. **Ето защо оспорената заповед безспорно съответства на определението в чл.21 от АПК за ИАА по отношение на купувача.**

Ако съдът беше взел предвид аргументите в жалбата и в уточняващите молби на жалбоподателите за допустимост на оспорването или ако беше спазил процедурата да се произнесе по исканията за доказателства и задължи ответника да удостовери, **че земята - обект на заповедта, е валидно преактувана** от ИДС в ЧДС, в такъв случай неминуемо щеше да установи, че МС не е приемал решения за такова трансформиране на собствеността и, че издадените актове за ЧДС са нищожни, каквато е и тезата на жалбоподателите, **доказваща техния правен интерес**, още повече, че на нищожност може да се позовава всеки.

Предмет на заповедта са имоти ИДС, преактувани незаконно в имоти ЧДС. Наличните актове за ЧДС са нищожни и на съда са представени безспорни доказателства за това. Т.е., не става въпрос за имоти ЧДС, както неправилно е констатирал съдът, а за имоти ИДС. Тя представлява *res omnium communis* (вещ за общо ползване) и следователно засяга правните интереси на всички правни субекти в Република България. Доколкото жалбоподателите сме български правни субекти, то **правният ни интерес от обжалването е очевиден и следва да се счита за установен.** (За правен интерес при публична собственост виж определение № 8339 от 07.07.2008 г. по адм. дело № 8597/2008 г. на ВАС, второ отделение.) Обстоятелството, че по една или друга причина докладчикът МИЛАЧКОВ не желае да констатира и да се съобрази с наличието на определени факти, не променя фактите.

Допълнително, данните сочат, че при преактуването и издаването на актове за ЧДС в рамките на Областна администрация - Варна е извършено престъпление от общ характер, за което компетентните органи следва да потърсят и осъществят наказателна отговорност.

2. Според МИЛАЧКОВ, обжалваната заповед била част от процедурата по продажба на недвижим имот ЧДС, уредена в чл.22а от ЗНИ и само предхождала крайния акт – сключването на договора за продажба между инвеститора и компетентния орган. Тя представлявала волеизявление на орган на администрацията, с което той се произнасял като участник в едно гражданско правоотношение. Инвеститорът можел да внесе предложената цена и да сключи договор за продажба или да спре процедурата в тази фаза.

Всъщност заповедта за продажба е стабилен ИАА, който поражда правото на адресата и да сключи договор за продажба, без да е необходим предварителен договор.

3. Съдът не споделял съждението, изразено в уточняващите молби на ПП Зелените и сдружението, „че не следва всеки един от жалбоподателите да заплаща държавна такса, т.к. същото противоречи на закона“.

Съгласно чл.8 ал.1 от ЗСВ, органите на съдебната власт прилагат законите точно и еднакво спрямо всички лица и случаи, за които се отнасят. В уточняващите молби на ПП Зелените и сдружението е цитирана достатъчно практика на ВАС, за да е прилично един административен съдия да отмени изложените в тях аргументи с мълчание.

4. Според МИЛАЧКОВ, уточняващата молба на сдружението вх.№ 23342 / 14.12.2009 г., с която е представена разписката за платена държавна такса, била просрочена.

Съдът не е обсъдил значението на приложения по делото плик с клеймо 10.12.2009 г., с който молбата е подадена по пощата и е регистрирана в съда на 14.12.2009 г., понеделник. Ако го беше сторил, непременно щеше да установи, че молбата не е просрочена.

5. Липсвали доказателства, че таксата от 10 лв, внесена на 25.11.2009 г. „в полза“ на АдСВ „от лице с имена Юлиян Атанасов Чолаков, което не е жалбоподател по настоящото дело“, „е заплатена от надлежна страна и то по адм. дело № 2977/2009 г.“

За да приеме това, съдът е извършил съществено процесуално нарушение, тъй като е било налице представено доказателство, чиято относимост към спора не е била изяснена и на жалбоподателите не е била дадена възможност да докажат, че таксата не е платена по друго дело или че е платена точно по това дело. Само в този случай би могло да се приеме, че не е изпълнено задължението за заплащане на ДТ по това дело.

Освен това, липсва задължителен по закон реквизит в документа за платена ДТ да се посочва номера на конкретното дело. Съгласно чл.151 т.3 във вр. с чл.152 ал.1 от АПК, таксата се заплаща преди подаването на жалбата, т.е. преди да е образувано делото, чийто номер да фигурира в разписката. Представената на съда разписка си има свой номер, по който би могло лесно да се установи, че същата не е представена по друго дело. Но и без да

е задължително по закон, в случая номерът на делото е посочен и в счетоводството на АдСВ може да се установи, че на 25.11.2009 г. **таксата е внесена точно по адм. дело 2977 /2009 г.**

Нарушен е и чл.73 ал.1 от ЗЗД. Всеки може да изпълни чуждо задължение и без да има правен интерес от това. Когато обаче за вносител на таксата е посочено името на законния представител на жалбоподателя, а не на юридическото лице жалбоподател, съдът да твърди, че юридическото лице не било изпълнило задължението си, е почти **цинично**.

6. Съдът е прекратил делото, без да се произнесе по особените искания в жалбата и в уточняващата молба на сдружението вх.№ 23342 /14.12.2009 г. - да определи характера на оспорената заповед - дали е ИАА, ОАА или друг вид АА, с което е отнел възможността на жалбоподателите да уточнят и съобразят оспорването с определения от съда характер на АА, преди в закрито заседание производството да бъде прекратено като недопустимо.

В разпореждане № 5483 /19.11.2009 г. съдия - докладчикът е указал на жалбоподателите „В седмо дневен срок след получаване на съобщението жалбоподателите следва да уточнят в какво точно се състои обжалваният от тях **индивидуален административният акт**. Да обосноват правния си интерес от обжалването на този **индивидуален административният акт**.” Очевидно е, че на този етап **съдът е приел, че оспорваната заповед е ИАА**. В противен случай следваше на основание чл.171 ал.4 от АПК да укаже на жалбоподателите, че не сочат доказателства за това важно обстоятелство, което е не само от съществено, но от решаващо значение за делото.

В обжалваното определение № 6014 от 17.12.2009 г. същият съдия е намерил, че „оспорената заповед **не представлява индивидуален административен акт...**” (?)

ИСКАНЕ ЗА ДОКАЗАТЕЛСТВА:

МОЛИМ да изискате от АдСВ протоколите за случаен избор на докладчик и пълната информация от архива на системата **LAW CHOISE 3.2** на АдСВ за периода от 10.11.2009 г. до 16.11.2009 г. включително.

ИСКАНЕ:

МОЛИМ да обявите обжалваното определение за нищожно, евентуално да го отмените като незаконосъобразно и върнете делото на друг състав на АдСВ с указание за продължаване на съдопроизводствените действия, за да се създава и утвърждава в българските съдилища правилна съдебна практика, съответна на европейската, при която за участието в производство по въпроси за околната среда да не се изисква доказване на правен интерес, като ни присъдите и разноските за тази инстанция.

Приложения: Два преписа от частната жалба.

Гр. Варна, 30.12.2009 г.

С уважение: ( ) /Юлиян Чолаков/